

Forfatter: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1848-08-05)

Citation: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1848-08-05)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 29. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000019.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Lise Grundtvig til Sønnen Svend.

Ved det gamle grønne Bord, Løverdags d. 5te August 1848.

Kjære Svend! For Lidt siden fik jeg Dit Brev fra 3die Aug., Tak mit Barn, saavel for det som de øvrige Du har sændt, I er begge to gode Sønner med at skrive til Eders gamle Moder, der er vist heller Ingen der glæder sig meere derved tør jeg nok sige; det var da godt Børn at I endelig fik mit Brev, her kunde jo ikke godt skrives fra førend vi vidste hvor I egentlig var at finde, i Dag faaer I begge Brev fra Meta, som nu Gud skee Lov! dengang er blevet af med Feberen. — Fader og jeg har i denne Tid ret været eene, da Tante Jane har maattet være oppe hos Meta, op til os fik vi hende destoværre ikke; maaske i Dag kommer Boisen, ja det har hun nok selv sagt. — Her har i den sidste Uge været en Engelænder hos Fader ja næsten hver Dag, nogle Dage til Middag og Aften, jeg har været saa glad herved, det er et vakkert ungt Menneske paa 24 aar, snart reiser han nu videre, han vil lære Dansk alt hvad han kan. Faders. 30ville skrive Lidt herpaa om han blot kommer saavidt, Han har faaet et slemt Hold i Ryggen og har nu i Morgen igjen to Prædikener.

Saasnart mueligt skal jeg see at faae Uhret besørget Du skriver om, som jeg kan vide Du savner, Du er et forsynligt Menneske, kan jo ikke nægtes med alle de Daaser Du har anskaffet. — Jeg længes nu ret efter hvad Du har skrevet til Meta om Eders Udsigter. Vi leve her i den tykkeste Uvidenhed. Aviserne siger slet intet ; kan jeg faae dem bort sænder jeg i Aften en Ladning til Johan. — Endnu engang tak mit Barn for Dine Breve, jeg er ofte hos Eder saavel Nætter som Dage paa Vagter og overalt følger jeg Eder. — Gud være med Dig paa alle Dine Veje! saa beder Din

trofaste Moder
E. Grundtvig.

Skovgaard var her forleden Aften og bad saameget at hilse Eder.

At jeg har Hastværk kan Du da nok mærke. Du kjænder jo nok Moder.